

impotentia viri ad coitum qualiter diffiniatur, n. 1 l. 1 per text. ibi, tit. 8 part. 4.—ad coitum in sene non creditur esse, sicuti in parvulis, quia calefcere possunt natura, vel artificio, ibi n. 2.—non præsimitur esse in aliquo, nisi probetur, n. 1 l. 2 tit. 8 part. 4.—an detur in mulieribus, n. 3 dict. 1. 2.—Et quid si quis ex caliditate excessiva redderetur impotens ad coitum, an matrimonium dissolvatur, n. 4 dict. 1. 2.—Et an idem sit in quolibet alio impedimento, quod perpetuo impediret actum generationis, non verò si effectum generationis, non actum impediret, dict. n. 4.—Impotentia si sit in aliquo, ut virginem non possit cognoscere, sed corruptam sic, an possit claustra pudoris aliquo medicinali actu frangere, ut cum ea possit commisceri, et an hoc contra naturam factum esse dicatur, n. 6 l. 2 tit. 8 p. 4.—ad coitum perpetua esse potest ex multis causis, n. 2 per text. ibi, l. 5 tit. 8 part. 4.—quæ eventit post matrimonium, illud non dissolvit, secus si antecedit, et quid præsimitur in dubio, ibi n. 5.—si alicui obijciatur, quantum tempus sibi prius debeant esse simul ad iudicis mandatum, n. 4 l. 5 tit. 8 part. 4.—perpetua creditur esse post cohabitationem aliquorum per triennium, ibi num. 7.—causata ex frigiditate separat matrimonium, et talis frigiditas cum alia non contrahet secus erit in maleficiato, ibidem in n. 12.—si ex aliis signis appareat, decursus triennii non exigitur, num. 4 l. 6 tit. 8 part. 4.—Et quid si ille, qui matrimonium contraxit cum corrupta, dicat se illam cognovisse carnaliter, et ipsa contrarium ostendat, ibidem num. 6.—Impotentia si sit notoria, tunc impotentia non est dandus terminus triennii, n. 4 et 5 l. 6 tit. 8 part. 4.—Et quid si propter viri impotentiam matrimonium fuerit separatum, et ipse cum alia contraxit, quam carnaliter cognovit an prima uxor possit petere separationem matrimonii quoad thorum, propter adulterium viri cum alia factum, n. 2 l. 7 tit. 8 p. 4.—Impotentia si fuerit iudicata perpetua, vel temporalis ab ecclesia, et ipsa decipiat, matrimonium redintegrabitur, ibidem n. 3.—Et qualiter, et sub qua forma uxor debeat facere, si velit maritum accusare de impotentia, num. 2 l. 10 tit. 9 part. 4.

IMPOTENS ad coitum, etiam ex caliditate excessiva, an propter hoc matrimonium dissolvatur, n. 4 l. 2 t. 8 p. 4.—cum virgine, et cum corrupta potens, an possit cum aliquo medicinali actu claustra pudoris frangere, num. 6 dict. 1. 2.—ad copulam perpetuo fit aliquis ex multis causis, num. 2 per text. ibi, l. 5 tit. 8 part. 4.—ad coitum, prius simul cum uxore per triennium commorare debet, num. 4 l. 5 tit. 8 part. 4.—ad copulam à matrimonio non separetur durante triennio, etiamsi ab utroque probatio impotentia per adspcctum offeratur, n. 6 l. 5 tit. 8 part. 4.—impotentia perpetua esse dicitur ille, qui data cohabitatione per triennium, uxorem carnaliter non cognovit, num. 7 ibidem.—ad coitum si matrimonium propter ejus impotentiam separetur, debet jurare cum aliis septem propinquis, quòd non, ibi num. 11.—ad copulam propter frigiditatem, si ab uxores separetur, cum alia non contrahet, secus propter maleficium, ibidem num. 12 et quare, ibidem.—si propter ejus frigiditatem ab uxore prima separetur, et secundam carna-

liter cognoverit, an adhuc duret vinculum primi matrimonii, et quoad quid, n. 2 l. 7 tit. 8 part. 4.—ad copulam si contrahat matrimonium, et ipse de sua impotentia sit certus, an teneat matrimonium, n. 2 l. 1 t. 9 part. 4.—Et an talis impotens qui scienter contraxit teneatur alere primam uxorem, et quid si scit impedimentum ejus cum quo contraxit, ibidem.

IMPUBES an ligetur voto religionis vel aliis, n. 4 et 5 l. 5 tit. 8 part. 1.—doli capax, si conscientiam, vel peregrinationem voverit, an teneatur illud adimplere cum sui juris sit, dict. n. 5.—et minores septennio, si sponsalia contraxerint per verba de præsenti, non inducetur matrimonium de præsenti, etiam adveniente pubertate, etiamsi signa taciti consensus interveniant præter copulam, n. 5 l. 3 tit. 1 part. 4.—qui per verba de præsenti vel de futuro contraxerunt, an pubertate adveniente consentire videantur, dato quòd oscula, amplexus, et similia intervenerunt, n. 5 l. 5 tit. 1 part. 4.—Impubes ex quibus signis adveniente pubertate tacite consentire videbitur, dict. n. 5 et ibi etiam num. 7.—Et an visus sit consentire propter nisum ad copulam, vel per cohabitationem, amplexus, et oscula, num. 9 dict. 1. 3.—Et quid si consensum præstitit circa finem quatuordecimi anni, an sufficiat ut sponsalia de futuro trans-eant in matrimonium de præsenti, ibidem.—Impubes si in eo discretio supplebat, si contraxit sponsalia ante septennium, an teneatur, n. 4 l. 6 tit. 1 part. 6.—si factus major in sponsalibus consentiat, et tunc qui tempore sponsaliorum erat pubes, nolit consentire, an compellendum sit, n. 14 l. 8 tit. 1 part. 4.—non potest facere testamentum, et si sit doli capax, poterit Rex cum eo dispensare, n. 5 et 4 l. 15 tit. 1 part. 6.—si jure contractum, tunc cum impubes est, vel factus pubes, an per hoc ad observantiam obligetur, n. 5 l. 6 t. 19 p. 6.—de delicto luxuriæ an accusari possit, et qualiter punietur, n. 2 l. 9 per text. ibi, tit. 1 part. 7.—Et quid si aliud delictum commiserit, ibi n. 4 cum sequent. per text. ibi.—Et quam ætatem minor habere debeat, ut ex delicto veniat puniendus, ibi num. 5, 6 et 7.—Impubes famulus sit dominium non adjuvet an in aliquam pœnam incidat, num. 7 l. 16 per text. ibi, tit. 8 part. 7.

INCANTATIONES quales licitæ sint, quales verò non, glos. l. 1, 2, et 3 per text. ibi, tit. 23 part. 7.

INCANTATORES, de istis vide, num. 9 l. 4 tit. 7 part. 6, et ibi quod illud, quod de istis dicitur, non est trufa, ibidem et gloss. ll. 1, 2 et 4 per text. ibi, tit. 23 part. 7.

INCARCERATUS eo quòd ad solvendum fuit per sententiam condemnatus, non liberabitur præstitis fidejussoribus, n. 4 l. 41 tit. 2 part. 5.—vide in verbo CARCERATUS, CARCER, et CARCERATIO.

INCENDIARIUS qualiter puniatur, et quando, et quid de jure Canonico, n. 1 et 2 l. 9 per text. ibi, tit. 40 p. 7.

INCENDIUM computatur inter casus fortuitos, et quando non, num. 5 l. 3 tit. 2 part. 5.—sive in civitate, sive extra, per violentiam, vel sine, qualiter incendiarius puniatur, n. 2 l. 9 tit. 10 part. 7.—Et an si ex incendio facto in agro restili alicujus damnum sequitur, teneatur faciens, et quando, sive in foro animæ, sive in foro contentioso, num. 4 l. 10 tit. 15 p. 7.—Et quando culpa

præcessit incendium, tunc non parcitur vitio naturali alicujus, n. 1 l. 11 per text. ibi, tit. 15 part. 7.—Et tenetur quis ex incendio, si culpa præcessit, quod erit, quando vadit dormitum, et non extinxit ignem, et an dominus teneatur ex incendio famuli sui, n. 1 l. 11 t. 15 part. 7.—Et an majori incendio aqua majori impetu jactata magis succendit, n. 11. 12 t. 15 part. 7.—Et quando destruens domum vicini propter incendium liberetur, vel non, num. 2 dict. 1. 12 per text. ibi.—Et an tunc civitas, vel vicinia teneatur contribuere ad reparationem talis domus sic destructæ, ibidem.

INCAPAX, an et quando possit in tempus capacitatis hæres institui, et an interim debeat habere bonorum possessionem, n. 5 l. 19 tit. 5 part. 6.—Etsi hæredi incapaci fuerit datus substitutus, an ille fiscum excludat in incapaci successione, n. 4 leg. 22 ibidem, et n. 6 in fin. l. 2 tit. 5 part. 6.—Incapax propter delictum si à Rege restituatur, an ad majoriam admittatur, n. 19 l. 5 tit. 5 part. 2.—si sit in totum institutus, qui universaliter restituere gravatur, an fideicommissum ita manu ipsius relictum valeat, et substituto dari debeat, n. 7 l. 14 t. 5 part. 6.—hæreditatis si instituat, vel aliquid habeat ex fideicommissum, an illud ab eo tolli possit, et an, et quando ab hærede gravato, n. 21, 22 et 24 l. 15 per text. ibi, tit. 7 part. 6.—Et an illud applicetur fisco, vel cui, ibi n. 22 cum aliis ibidem, et an tunc hæres in conscientia teneatur illam spurio, vel fisco restituere, vel possit sibi retinere, dict. n. 24.—Et quid si alia bona sint ab hærede incapaci restituta, an ipse illa retinere possit in conscientia, dict. n. 24.—Incapax si ab aliquo hæres instituat, et ipse illud detegat, an ex hoc commodum consequatur, et cui est facienda ista delatio, et quid in totaliter incapacibus, n. 1 et 2 l. 14 per text. ibi, tit. 7 part. 6.—hæreditatis, et qui testamentum facere non potest, si impetret licentiam ad faciendam majoriam, an tunc habitatus videatur, et quando etiam ad faciendum testamentum, n. 5 l. 52 tit. 9 part. 6.—an admittatur ad majoriam, quando conditor ipsius habebat licentiam faciendi eam liberè, et prout ipse voluerit, ibidem in quæst. 10.—Et quid si postquam fuit habitatus ad majoriam per Principem, pater, qui eam fecit in eum, illam, ab eo revocare vult, an possit, ibi in quæst. 34.—Incapax si instituat hæres, et hæreditas ab eo vindicetur, cui sit applicanda, et ad quem pertineat primò, n. 7 l. 10 per text. ibi, tit. 15 part. 6.

INCERTITUDO vitii matrimonium, n. 2 l. 5 tit. 4 part. 5.—circa personas, an et quando vitiet legatum, et quid si sit circa res, n. 1 et 2 l. 9 tit. 9 p. 6.—Et an hæres possit inter eos eligere, et quo titulo talis legatarius tunc possidebit, ibidem in num. 5.—Incertitudo si adsit in majoria quis à constituyente sit vocatus, si de consensu omnium unus declaretur succedere, an videatur succedere cum vinculis et gravaminibus in institutione majoriæ expressis, et non titulo pro donato, n. 5 l. 9 t. 9 part. 6.—testamentorum, quando vitiet, vel non, n. 3 ad fin. l. 2 tit. 4 part. 6.

INCERTUM non dicitur illud, quod ex relatione ad aliud potest certificari, n. 1 l. 10 tit. 4 part. 5.

INCESTUOSUS impeditur matrimonium contrahere, et si

de facto contraxit, debitum ab uxore non exiget, et istud procedet, sive cognoscat carnaliter uxoris suæ consanguineam, sive propriam, num. 2 l. 15 tit. 2 part. 4.—matrimonium contrahere non potest, poterit tamen cum eo Episcopus dispensare; et an uxor possit incestuoso debitum denegare, num. 8 et 9 dict. 1. 15.—an legitimetur per subsequens matrimonium, n. 9 in principio, l. 1 tit. 15 part. 4.—si legitimi petat, an in legitimatione qualitas incestuosi exprimi debeat, n. 8 l. 4 tit. 5 part. 4.—filius an à patre hæres institui possit cum capax erit, et an interim quòd est capax debeat habere bonorum possessionem tanquam institutus sub conditione, et possit bona administrare tanquam curator, n. 7 l. 19 tit. 5 part. 6.—à patre in majoria institui non potest, etiam sub conditione, si legitimiabitur, ibidem.—gravius punitur, quàm alius, n. 1 et 2 l. 1 per text. ibi, tit. 18 part. 7.—intra quantum tempus accusetur, et quid in minoribus 14 vel 12 annorum, glos. l. 2 ibi per illum text.—quam pœnam sustinere debet, et quando, et qualiter, glos. l. 3 per text. ibi, t. 18 p. 7.

INCESTUS est consanguineorum vel affinium abusus, n. 1 per text. ibi, l. 15 tit. 2 part. 4.—an committatur, sive cum uxoris consanguinea, sive cum propria, ut debiti redditionem impediatur, ibid. in n. 2.—impedit matrimonium contrahi, et quando Episcopus in hoc possit dispensare, n. 8 dict. 1. 15.—istud peccatum est gravius adulterio, n. 1 l. 1 per text. ibi, tit. 18 part. 7.—quid sit, et cum quibus committatur, n. 2 dict. 1. 1 per illum text. ibid.—et usque ad quantum tempus incestuosi accusari possint, et an minores accusentur, ibid. in n. 2.—Et qualis pœna detur pro incestu commisso, et quando, et an et qualiter, gloss. l. 3 per text. ibi, tit. 18 part. 7.—Incestus propriè quid dicatur, n. 2 dict. 1. 5 tit. 18 part. 7.

INCISORES arborum qualiter puniantur, et damnum emendabunt, gloss. l. 18 per text. ibi, tit. 15 part. 7.

INCOLA an dicatur ille, qui ultra decennium in loco cohabitavit, si ibi est ad certum tempus discessurus, n. 14 l. 2 tit. 24 part. 4.

INCOMMODUM, vide supra in verbo COMMODUM.

INCONTINENTI quantum ad testium correctionem, quando dicatur, n. 2 l. 50 tit. 16 part. 5, vel quantum ad confessionem partis, sive procuratoris, ibidem.

INCONVENIENS, et dato uno inconvenienti, non debet dari majus, n. 5 l. 11 tit. 15 part. 6.

INCORREGIBILITAS an eliciatur ex simplici reiteratione delicti, n. 5 l. 61 tit. 6 part. 1.

INCORPORALIA non possidentur, sed quasi possidentur, et plura de hac quasi possessione vide per n. 4 l. 1 t. 50 part. 5.

INCORPORATIO unius rei in aliam, an assumat naturam rei cui incorporatur, et quando, n. 5 l. 27 tit. 7 part. 1.

INCREMENTUM alluvionis, an pertineat ad dominum feudi, et etiam ad usufructuarium, n. 2 et 5 l. 26 t. 28 part. 5.—Et an pertineat, et accrescat emphyteutæ, et an propter hoc debeat sibi augmentari pensio, dict. n. 5.—Incrementum alluvionis, an accrescat usufructuario, feudatario, vel emphyteutæ, sive latens sit, sive non latens, n. 2 l. 30 tit. 28 part. 5.—alluvionis, an de-

beat communicari inter virum, et uxorem, ut lucrum, n. 3 l. 30 tit. 28 part. 3.—eodem modo et jure possidentur, sicuti ager, cui adjectum est, dict. n. 3 in fin.

INDEBITUM, de hoc vide in verbo SOLUTIO, et in verbo SOLVENS.

INDEMNITAS, et quid si fidejussori pro indemnitate pignus à debitore datum sit, si inter eos factum sit pactum, ut si intra certum tempus illum non extraxerit ab obligatione, pignus sit fidejussoris, an tale pactum valeat, vel non, n. 3 l. 41 tit. 3 part. 5.

INDI, qui contraxerunt matrimonium in sua ruditate, eo quòd sylvestres erant, an tale matrimonium sit verè matrimonium, n. 2 l. 2 tit. 4 part. 4.—et noviter conversi, dicuntur miserabiles personæ, n. 8 ad fin. l. 48 tit. 6 part. 4.—habent Patriarcham, et quando iste possit de novo constitui, n. 1 l. 12 tit. 5 part. 1.—an possint à nostris conquistari, et à principio, et an in hoc benè vel malè fecerunt, n. 3 l. 2 tit. 23 part. 5.—an possint compelli, ut Papam recognoscant, tot. numer. supradict.—non possunt possessionem servitutis tenere, nisi domini ostenderent titulos, n. 3 in medio, l. 5 tit. 14 part. 3.—omnia portant humeris, n. 1 l. 8 tit. 8 part. 5.—et an in sepulchris Indorum possit de judicis auctoritate quæri aurum, vel lapides pretiosi, n. 8 l. 12 tit. 9 part. 7.—et an liceat christianis cum Indis manducare, et quando, n. 2 l. 8 tit. 24 part. 7.

INDICARE maleficium nemo tenetur, proditorem tamen Regis sic, n. 1 l. 9 tit. 13 part. 2, etiamsi solus filius illud sciat, ibidem.

INDIGNUS, et indignum eligens, an præsumatur illud scienter fecisse, n. 2 in princ. l. 23 tit. 5 part. 4.—etsi testator dicat hæredem indignum, an hoc sufficiat, licet ab hærede aliud non probetur, n. 3 l. 23 tit. 4 part. 9.—Et an testator possit hæredem indignum hæreditate privari sine expressione causæ, ibid. n. 4.—Et quid si testator solummodo reputavit hæredem indignum sine privatione hæreditatis, an tacitè illum privare videatur, ibidem.—Indignus est ille, qui per vim fecit, ut ab aliquo institueretur, et ab eo per fiscum hæreditas vendicari poterit, n. 4 l. 27 t. 1 p. 6.—Et an hæreditas indigni hæredis debeat ad substitutum pervenire, vel ad fiscum, n. 4 l. 22 t. 3, et p. 6 l. 2 t. 3 p. 6.—Indignus hæres, eo quòd necem defuncti non vendicavit, vel ex alia causa, an et quando ab hæreditate repellatur, gloss. l. 13 per text. ibi, tit. 7 part. 6.—Et an quod ab indigno aufertur, debeat fisco applicari, n. 9 dict. l. 13 t. 7 part. 6.—Indignus an sit ab omni hæreditate hæres, qui tacitam fidem accommodavit in uno nummo tantum, ibi n. 23.—si hæres instituat, si detegat suum defectum, an ex hoc præmium consequatur, et coram quo debeat delationem sui impedimenti facere, et quid in totaliter indignis, n. 1 et 2 l. 14 per text. ibi, tit. 7 part. 6.—Et quando illud, quod ab indigno aufertur, non applicetur fisco, n. 2 l. 17 per text. ibi, tit. 7 part. 6.—Indigni, an et quando à tutela repellantur, et à quibus aliis dignitatibus, seu officiis, n. 8 cum aliis ibi, l. 7 per illum text. tit. 6 part. 7.

INDIGNITAS, quæ consideretur in Episcoporum electione, n. 2 l. 23 tit. 5 part. 4.

INDICIUM quid sit, et qualia indicia requirantur, si aliquid opponatur castellano, n. 6 l. 10 tit. 18 part. 2.—ad torturam, an faciat dictum unius participis criminis, num. 2 l. 21 tit. 16 part. 5.—Indicia si probaverit servus contra occisorem sui domini, per quæ devotum fuit ad torturam, et ex tortura orta fuit confessio delicti, an per hoc libertatem mereatur, num. 4 l. 3 tit. 22 part. 5.—Et an ex indiciis indubitatis possit quis damnari ad mortem, et an ex eis possit deveniri ad torturam, et quando, et alia in hoc vide per n. 4 cum aliis ibi, l. 26 per illum text. tit. 4 part. 7.—Indicia indubitata quæ dicantur, et an ex indiciis possit quis per judicem damnari, et an torqueri, n. 4 l. 26 per text. ibi, tit. 4 part. 7.—minuuntur, si probetur quod accusatus est bonæ vitæ et famæ, n. 3 l. 26 per text. ibi, tit. 4 part. 7.—Indicium an sit contra aliquem, si probetur illum esse hominem malæ famæ, n. 6 l. 26 per text. ibi, tit. 4 part. 7.—Indicia qualia præcedere debeant, ut possit ad torturam deveniri, n. 2 l. 2 per text. ibi, tit. 50 part. 7.—Et an parti sit indiciorum copia danda, et quando, ibidem.—Et an confessio facta in tormentis, non præcedentibus legitimis indiciis, valeat, vel non, n. 2 dict. l. 2.—Indicia si non præcedant, et si aliquis sponte suum crimen confitetur, an ex sua confessione puniri possit, ibid.—supervenientia, non confirmant torturam præcedentem indiciis, dict. n. 2 ad fin.—sufficiant ad torturam quæ dicantur, et quæ dubitata, vel indubitata, dict. n. 2 ad fin., et gloss. l. 3 ibi per illum text. tit. 30 part. 7.—Et an ultra indicia, ut quis subjiciatur torturæ concurrere debeat, quod quis sit malæ famæ, seu vilis, n. 3 dict. l. 3.—Et an et quando ex indiciis postea supervenientibus, tortura repeti possit, n. 9 cum aliis l. 4 per text. ibi, tit. 30 p. 7.—Et an quando testis debet torqueri, prius super indiciis disputandum sit, n. 4 l. 8 tit. 30 part. 7.

INDIVIDUA, et in individuis retinet quis per socium, quod per se non potest, n. 4 l. 18 tit. 13 part. 3.

INDUCTA ad augmentum non debent operari diminutionem, n. 4 l. 21 tit. 1 part. 6.

INDULGENTIA per clericos concedi non potest, nisi pœnitentiæ tempore, n. 1 l. 43 tit. 4 part. 4.—Episcoporum, sive Archiepiscoporum non debet excedere 40 dies, n. penult. dict. l. 43.—Indulgentiæ à quibus concedi possint, n. 2 dict. l. 43.—Pontificum valent in universum mundum n. 5 ibidem.—Episcoporum, et Archiepiscoporum valent tantum in suis diocesis, gloss. in dict. l. 43 tit. 4 part. 4.—Episcoporum 40 dierum de quibus diebus intelligantur, an Cœli, Mundi, sive Purgatorii, n. 6 dict. l. 43.—Indulgentia non prodest existentibus in peccato mortali, n. 4 l. 46 t. 4 p. 1.—an prosit religiosis, ibid.—datur auctoritate jurisdictionis, et administrationis, quam habet, propter quam potest dispensare de thesauro ecclesiæ, ibidem in fin.—et an possit de ea uti prælatus, qui eam concessit, si faciat id propter quod illam concessit, ibid.—ad quid prosit, n. 2 per text. ibi, l. 46 tit. 4 p. 1.—tantum prodest vicinis et proximis, quantum illis qui ad eam veniunt peregrinando de longinquo, d. n. 2 ad fin.—an ita prosit mortuis sicuti vivis, et an Papa illud facere possit, n. fin.

l. 46 tit. 4 p. 1.—concessa visitantibus locum, seu aliquid facientibus pro una tantum vice intelligitur, nisi in concessione fuerit dictum, quo quotiescumque, etc. num. 2 l. 46 tit. 4 part. 4.—pœnæ infamiam non tollit, n. 8 per text. ibi, l. 12 tit. 21 part. 2.—Indulgentiæ criminum utrum à Rege dari possint, etiamsi partes, quas tangit injuria, non remiserint crimen, n. 2 l. 12 tit. 18 part. 5.—Indulgentia generalis criminum, an valeat, an verò crimen debet specificari ad validitatem indulgentiæ, n. 3 dict. l. 12.—Et an expressum esse dicatur, quod in ista materia ex generalitate verborum colligatur, ibidem.—Indulgentia generalis valet, si sit rebellio in loco aliquo, et ex justa causa, et quando; et plura de hoc vide per dict. n. 3.—Indulgentia Principis, an solummodo duritiam pœnæ remittat, an verò famam restituat, et bona, n. 3 l. 6 tit. 6 part. 7.—Et de causis licitis ad indulgendum delictum, n. 3 l. 4 per text. ibi, tit. 32 part. 7.—Indulgentia semper fieri debet per Principem præmissa satisfactione partis læsæ, dict. n. 5.—Indulgere crimen quis possit, et quale, et quando, gloss. dict. l. 4 per text. ibi.—Indulgentia criminis alicui concessa cujus effectus sit, et quæ sibi per eam videantur remissa: et plura in ista materia vide per n. 3 l. 2 per text. ibi, tit. 32 part. 7.—delicta si fiat respectu certæ qualitatis, an comprehendat delictum, quod fuit inchoatum ante illam qualitatem, n. 4 l. 3 tit. 32 p. 7.—sufficiens, quæ, et ex quibus dicatur, ibid.—Et an remisso delicto videatur remissa qualitas delicti, ibid.

INDUSTRIA personæ si sit electa ad aliquid faciendum, an ipso decedente ejus hæres admittatur, si velit perficere, n. 3 l. 2 tit. 8 part. 5.—Et quid si defunctus jam inceperat facere, n. 40 l. 9 ibidem.

INDUCENS servum vel filium alicujus ad furandum, qualiter puniatur, si de voluntate patris, vel domini ad inducentem res pervenerit, et quid in fratre, n. 2 l. 8 per text. ibi, tit. 4 part. 7.

INDUCIÆ, vide supra in verbo DILATIO.

INFAMATORES sunt in maximo periculo, et nunquam possunt restituere, quod tollunt, n. 4 l. 6 per text. ibi, tit. 6 part. 7.—hominum pejores sunt, quàm raptores rerum, n. 4 l. 8 tit. 6 part. 7.

INFAMATUS quando remaneat aliquis ex suo facto, gloss. l. 2 per text. ibi, tit. 6 part. 7.—an remaneat ille, qui à malevolis infamatur, an ista infamia sic orta sufficiat ad inducendum infamiam, n. 6 dict. l. 2.—quasi nunquam famam recuperat, quam amisit, n. 4 l. 6 tit. 6 part. 7.—mortuo assimilatur, neque dicitur homo integer, num. 6 l. 7 tit. 6 part. 6.—qualiter agat contra diffamantem, et ad quam pœnam, n. 2 l. 8 tit. 6 part. 7.

INFAMIA.	Causatur.
Tollitur.	Major, vel minor.
Facti, vel juris.	Canonica.
Progenitorum.	Oritur.

INFAMIA, et an et quando incurrant infamiam locutores, vel repræsentantes, et quando; et plura in hoc vide per n. 4 l. 5 tit. 7 part. 6.—quotuplex sit, gloss. l. 1, 2, 3 et 4 per omnia illa jura, tit. 6 part. 7.—non procedente, an possit deveniri ad inquisitionem, et quando, num. 2 l. 2 tit. 17 part. 5.—quid sit, num. 2 l. 1

tit. 6 part. 7.—ubi contrahitur ipso facto, an ibidem necessaria sit sententia, n. 18 l. 4 per text. ibi, tit. 6 part. 7.—quando in ea incurritur ipso facto, qualiter tunc testi objici possit, dict. num. 18.—an et quando evitetur, si propter crimen ad judicis jussum aliquid adversario datum sit, num. 6 l. 5 tit. 6 part. 7.—Vel si cum adversario fuerit super crimine transactum, vel pactum, et quando, ibid. n. 4, 6 et 7.—Infamia non afficit aliquem durante appellatione, n. 4 l. 6 per text. ibi, tit. 6 part. 7.—jam inflicta ipso jure, judex eam commutare minimè potest, ibi n. 6.—an irrogetur ex eo, quòd judex gravioribus pœnis aliquem castigavit, quàm debuerat, dict. n. 6.—Et an si ex dispensatione minuitur delictum, minuatur etiam infamia, vel augeatur, n. 8 dict. l. 6.—Infamia qualis impediatur aliquem ad dignitates pervenire, n. 4 l. 7 tit. 6 part. 7.—si ab infamia, qui ad dignitatem eligitur, non detegatur, an per hoc veniat puniendus, dict. n. 4 in fin.—an repellat aliquem ipso jure à dignitate, et in quibus casibus, et delictis, et quando, n. 2 dict. l. 7.—à quibus officiis infamatum repellat, vel non, gloss. l. 7 per text. ibi, t. 6 part. 7.—Et vivens cum infamia fingitur mortuus, et non dicitur homo integer, n. 6 l. 7 tit. 6 part. 7.—Infamia si alicui facta sit, qualiter infamans puniatur, n. 2 l. 8 per text. ibi, tit. 6 part. 7.

INFAMIA TOLLITUR per Baptismum, n. 2 in medio, l. 5 tit. 4 part. 4.—facti à solo Deo tolli potest, n. 4 l. 6 tit. 6 part. 7.—an et qualiter indulgentia Principis tollatur, ibi n. 2 et 3.

INFAMIA FACTI, VEL JURIS, et infamia facti, an opereatur aliquid contra descendentes proditorum, n. 3 l. 6 tit. 13 part. 2.—Infamia juris vel facti, an repellat testem in testamento et causis criminalibus, n. 8 l. 4 tit. 4 part. 6, et n. 2 l. 9 ibid.—juris, vel facti, an repellat aliquem ab accusando, n. 6 l. 2 tit. 4 part. 7.—Infamia facti quid opereatur, et an removeat aliquem à jure publico, num. 8 l. 2 tit. 6 part. 7.—facti, an faciat Prælatum suspendi durante inquisitione, dict. n. 8.—juris quibus personis, et ex quibus delictis oriatur, et quando, et alia in hoc vide per gloss. l. 3 tit. 6 part. 7.—ubi contrahitur ipso facto, an ibidem necessaria sit licentia, n. 18 l. 4 per text. ibi, tit. 6 part. 7.—quando in ea incurritur ipso facto, qualiter tunc testi objici possit, dict. num. 18.—facti à solo Deo tolli potest, n. 4 l. 6 tit. 6 part. 7.

INFAMIA PROGENITORUM transit in posteros, num. 3 l. 7 tit. 18 part. 2.

INFAMIA CAUSATUR, et an causetur infamia ex sola probatione criminis, si accusatus de eo condemnatus non sit, n. 6 l. 2 tit. 4 part. 7.—canonica causatur ex quolibet peccato, n. 3 l. 4 tit. 6 part. 7, et n. 18 l. 4 ibidem.—nunquam causatur ex aliquo virtuoso actu, imò et honor, et gloria, n. 4 l. 4 tit. 6 part. 7.—an irrogetur, vel causetur ex eo, scilicet, quòd judex gravioribus pœnis aliquem castigavit, quàm debuerat, n. 6 l. 6 tit. 6 part. 7.

INFAMIA MAJOR, VEL MINOR, et minor est infamia quæ oritur ex contractu, quàm illa quæ oritur ex delicto, n. 6 l. 2 tit. 4 part. 7.